

РЕШЕНИЕ

№ 8894

гр. София, 17.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1995** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „Смарт Сайбер” ЕООД, с ЕИК[ЕИК], подадена чрез упълномощения представител адв. Ц. З., срещу решение № 180 от 11.01.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 15300/2023 г. от Софийския районен съд, 17-и състав. С него е потвърдено наказателно постановление (НП) № 23-2300475/04.10.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С. (ДИТ), с което на основание чл.416, ал.5 от Кодекса на труда (КТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ. С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяната му.

Ответникът – директорът на Дирекция „Инспекция по труда” - С., в открито съдебно заседание чрез упълномощения си представител юрк. Г., оспорва касационната жалба като неоснователна. Моли съда да остави в сила обжалваното съдебно решение, както и да му присъди юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, 14-ти касационен състав, намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил НП № 23-2300475/04.10.2023 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” – С., с което на „Смарт Сайбер” ЕООД за извършено нарушение по чл.415, ал.1 от КТ на основание чл.416, ал.5 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

За да постанови този резултат, районният съд е приел от фактическа страна следното: В периода от 08.06.2023 г. до 19.06.2023 г. от служители на ДИТ – С. на „Смарт Сайбер“ ЕООД била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство. Проверката приключила с издаването на протокол с изх. № ПР2321506/19.06.2023 г., съгласно който на дружеството били дадени задължителни предписания. Предписание № 9 било за това „Смарт Сайбер“ ЕООД в качеството си на работодател да изплати на Л. С. П. начисленото ѝ трудово възнаграждение за месец април 2023 г. за положения през същия месец труд, съгласно разпоредбата на чл.128, ал.2 във вр. с чл.270, ал.3 от КТ, в срок до 19.07.2023 г. П. не е обжалвано и е влязло в сила.

В периода от 20.07.2023 г. до 04.08.2023 г. инспектори при Дирекция „ИТСО“, извършили последваща проверка по спазване на трудовото законодателство на „Смарт Сайбер“ ЕООД, в хода на която установили, че даденото с протокол с изх. № ПР2321506/19.06.2023 г. задължителното предписание № 9 не е изпълнено. За констатациите от проверката бил съставен протокол № ПР2328858/04.08.2023 г.

Поради това на 04.08.2023 г., в присъствието на представител на „Смарт Сайбер” ЕООД бил съставен АУАН № 23- 2300474/04.08.2023 г., който е връчен и подписан без възражения.

Въз основа съставения АУАН при идентично фактическо описание на нарушението и аналогична правна квалификация е издадено и оспореното наказателно постановление.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и предвиденото с чл.42 и 57 от ЗАНН съдържание, при спазване на установения ред и в преклузивните срокове, предвидени в разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Налице била редовна процедура по връчването на АУАН и НП на оспорващото дружество.

Оспореното НП било съобразено и с материалния закон. Съдът е приел за безспорно установено, че с противоправното си бездействие, неизпълнявайки до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 19.07.2023 г. включително) принудителна административна мярка, приложена от контролен орган за спазване на трудовото законодателство - предписанието да изплати начисленото във ведомостта за месец април 2023 г. трудово възнаграждение за извършената работа на Л. С. П., „Смарт Сайбер“ ЕООД осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл.415, ал.1 от КТ. Доколкото било дадено на основание чл.404, ал.1, т.12 от КТ и не било оспорено в законоустановения срок, предписанието било задължително за работодателя.

Не били налице основания за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, доколкото от страна на жалбоподателя не били ангажирани доказателства за отстраняване на нарушението веднага след установяването му по

реда, предвиден в КТ. Случаят не можел да се квалифицира като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като неизпълненото предписание касаело основно трудово право на работника, а именно получаването на трудово възнаграждение за положен труд, което право се ползвало от засилена законова защита, и не можело да бъде дерогирано за сметка на корпоративни интереси.

Съдът е приел за обоснована, справедлива и съответна на обществената опасност на извършеното нарушение определената на „Смарт Сайбер“ ЕООД имуществена санкция в размер на 2 000 лв.

Обжалваното решение е правилно.

При правилно изяснена фактическа обстановка съдът е обосновал правилни правни изводи относно валидността и материалната законосъобразност на оспореното НП, с които настоящата съдебна инстанция изцяло се съгласява. Правилно е и приетото, че НП е издадено и при спазване на процесуалните правила. По делото безспорно се установява, че от страна на „Смарт Сайбер“ ЕООД е осъществено нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, тъй като до изтичането на дадения от контролните органи срок (до 19.07.2023 г.) не е изпълнено задължителното предписание по спазване на трудовото законодателство, а именно дружеството да изплати дължимото възнаграждение на Л. С. П. за положен труд за м.04.2023 г., съгласно чл.128, т.2 от КТ.

Правилна е преценката на СРС, че и АУАН и НП съдържат описание на нарушението, достатъчно конкретизирано, че да може да се разбере в какво се състои същото. Като място на извършване на нарушението правилно е определено седалището на дружеството, доколкото именно там са били дадени предписанията, съответно е следвало същите да бъдат изпълнени. Като дата на извършване на нарушението правилно е приета датата 20.07.2023 г., тъй като това е денят следващ крайния срок (19.07.2023 г.), докато предписанието е следвало да бъде изпълнено.

Неоснователно е възражението, че издаването на единадесет отделни наказателни постановления спрямо жалбоподателя представлява процесуално нарушение, тъй като административнонаказателната отговорност се ангажира за различни административни нарушения, като съгласно чл.18 от ЗАНН, когато едно и също лице е извършило няколко отделни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях.

Противно на твърденията в касационната жалба, районният съд е взел предвид изложените от жалбоподателя доводи за недобросъвестно поведение на работниците, като правилно е приел, че същите дори да бъдат кредитирани, не могат да бъдат приети като аргумент в насока отпадане съставомерността на нарушението, предвид формалния характер на последното и безвиновната отговорност, присъща на юридическите лица.

Не са налице основания за преквалифициране на случая в маловажен по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, тъй като по делото не са налице данни за нарушението да е било отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в КТ, каквото е изискването на посочената разпоредба. Не са налице основания за определяне на нарушението като маловажно и според чл.28 от ЗАНН поради изключително важното значение на задължението на работодателя да изплаща трудово възнаграждение на работниците за положен труд.

По изложените съображения обжалваното решение като правилно следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същата е своевременно заявена и следва на основание чл.37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ юрисконсултското възнаграждение да бъде определено в размер на 100 лв.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд – София град, 14-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 180 от 11.01.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 15300/2023 г. от Софийския районен съд, 17-и състав.

ОСЪЖДА „Смарт Сайбер” ЕООД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Инспекция по труда” – [населено място] сумата от 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: